

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i treenighetstiden – 6. juli 2014

Prekentekest: Mark 10,17-27
Lesetekst I: 1 Mos 25,27-34
Lesetekst II: 1 Kor 9,24-27

Vi har alle våre kameler

Et risiko-prosjekt

En episode for noen år siden i den messianske Beit Eliahu menigheten i Haifa har brent seg fast hos meg: En mann som tidligere hadde vært aktiv i menigheten, hadde flyttet og funnet seg annet tilholdssted. En dag, etter mange år, kom han tilbake på besøk. Han hadde stiftet familie, og ville vise sin barndoms menighet til sin kone som ikke hadde noen relasjon til en menighet. Et risikabelt prosjekt som skulle få stor betydning. Etter gudstjenesten tok nemlig kona kontakt med menighetens pastor med følgende spørsmål: Hva skal jeg gjøre for å tro på Jesus? En ny lengsel og motivasjon var skapt gjennom det budskapet som var formidlet, og hørt og tatt imot, jmfør Rom 10,14-17.

Kvinnen og mannen

Vi mennesker har en grunnleggende livsholdning: Ytelse krever motytelse. Belønning krever innsats. Derfor spør både kvinnen i Haifa og mannen i Jerusalem: Hva skal *jeg* gjøre? Jesus gir to svar på det spørsmålet: For det første: Alt! For det andre: Ingenting!

Bibelselskapet har gitt teksten overskriften "Jesus og den rike mannen". Det er ingen tvil om at mannen var rik på penger og materielle goder, og at dette både var hans velsignelse og utfordring. I så måte ligner han på de fleste av oss i Vesten. Men teksten gir også et annet bilde av mannen: Han var svært from, og tok Guds bud og vilje på alvor. I så måte overgår han de fleste av oss. Lukas beskriver ham som et medlem av det jødiske Sanhedrin – det høye rådet. Altså handler det om en religiøs leder som ikke bare var opptatt av sin egen sjel, men også sin rolle som forbilde og leder for andre. Derfor henvender han seg også til Jesus med respekt og ærlig ønske: Gode mester, er det mer jeg kan gjøre for å sikre min evighet?

Jesus og mannen

Vi hører ofte at Jesus tok seg av de fattige, undertrykte og utstøtte, og avviste de rike, stolte og mennesker i maktposisjoner. Det er en sannhet med store modifikasjoner. Jesus møtte mennesker i alle samfunnslag og alle livssituasjoner. Han kom for å redde alle. Derfor er det heller ikke rikdom i seg selv som er problemet, men vår holdning til det vi eier og har – eller det vi ikke eier og har. Slik sett kan både rikdom og fattigdom, ære og vanære, suksess og nederlag dyrkes og binde oss til oss selv og gjøre oss selvopptatte.

Mannen avvises ikke av Jesus, heller ikke på grunn av sin rikdom. Hvis så var tilfelle, ville de fleste av oss blitt avvist. Mannens utfordring er ikke hans rikdom eller forvaltning. Han var trolig et strålende eksempel på givertjeneste og praktisering av tiende. Det gjorde inntrykk på Mesteren selv. Jesus fikk ham kjær. Hvis noen skulle kvalifisere seg til evig liv, måtte det vel være han? Utfordringen var, og er, relasjonen til Den gode. Om Guds kjærlighet til ham finner gjensvar og får konsekvenser.

Gjensidig pakt

Som from jøde visste mannen at paktene mellom Gud og folket var gjensidig (2 Mos 19). Folket ved Sinaifjellet hadde forpliktet seg til lydighet og lydighet, til å høre og til å gjøre. Slik skulle det jødiske folk gjenreises åndelig, og Guds lys nå ut til folkeslagene (Jes 49,6). Utvelgelsens velsignelse og kall var knyttet til en gjensidig overgivelse. Gud gir seg selv til folket, og krever folkets gjensvar om overgivelse og lydighet. Derfor visste den rike, fromme mannen at han som god jøde var forpliktet på Lovens krav. Det er ikke underlig at Jesus blir glad i en slik mann.

Det umulige

Vi kjenner det umulige. Ingen av oss, heller ikke den frommeste jøde, kan leve opp til Guds standard og krav til rettferdig liv. Derfor var Loven heller aldri ment eller gitt som frelsesvei. Loven setter Guds standard, og er dermed også både avslørende og motiverende for den som vil leve i Gudsrelasjonen. Loven avslører oss og tvinger oss til erkjennelse og bekjennelse. Men den motiverer oss også til å leve et annerledes og rett liv.

Det var ikke det fullkomne folket som ble bevart eller nådde frem til landet, men det folket som i møte med Guds Ord og åpenbaring bekjente sin synd og utilstrekkelighet, og gang etter gang vendte om til den gode Gud som viser nåde. Var ikke det også den rike, fromme mannens erfaring?

For det vandrende folket var det lengselen etter kjøttgrytene i Egypt som hindret full overgivelse. For rådsmedlemmet var det rikdom. Vi har alle våre kameler som hindrer oss i komme gjennom nåløyet eller den trange porten. Vi har alle noe vi er redde for å gi slipp på. Hvis fokuset kun er min innsats, mitt engasjement eller min fromhet, er svaret: Vi kan aldri gjøre nok. Det er like umulig for meg å bli frelst gjennom egen innsats som det er for en kamel å gå gjennom et nåløye, selv om nåløyet ifølge en ubekreftet tradisjon skulle være en lav og smal port i Jerusalems bymur. For Jesu poeng er uansett umulighet.

Det mulige

Evangeliet er at det umulige er gjort mulig. Bare én har gjort alt. Bare én er rettferdig. Det var Guds eneste mulighet; å selv bli menneske for å redde oss tilbake til seg. For Gud er alt mulig. Vår mulighet er derfor overgivelse til ham som selv gir alt det han krever. Overgivelse til ham innebærer et nytt liv som også vil det Han vil. Derfor oppfordrer dagen og teksten oss til full overgivelse. Overgivelse innebærer både å legge ting fra seg, og ta nåden til seg. Overgivelsen gir oss del i tilgivelsen.

Hva passer da bedre enn å synge overgivelses- og lovprisningsbønnen til Judson W. van De Venter, "All to Jesus I surrender", oversatt til norsk av Hallgeir Greger:

*Alt for Jesu fot jeg legger
Alt hva jeg her kaller mitt
Jeg vil elske, jeg vil tro Ham
Følge Ham for hvert et skritt*

***Jeg vil gi Deg alt
Jeg vil gi Deg alt
Du skal råde, kjære frelser
Jeg vil gi Deg alt***

*Alt for Jesu fot jeg legger
Gjør meg Frelser helt til Din
La meg høre Åndens stemme
La meg kjenne Du er min*

*Alt for Jesu fot jeg legger
Ja, jeg gir meg selv til Deg
Fyll meg med Din kraft og nåde
Med Din fred velsign Du meg*

Rolf Gunnar Heitmann

Generalsekretær Den Norske Israelsmisjon

rolf@israelsmisjonen.no